

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év április hó 8. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Nógrád Megyei Bíróság 3.B.205/2006/23. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a fegyházbüntetésbe ***beszámítja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 10.740 (tízezer-hétszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Nógrád Megyei Bíróság 2007. június 20. napján kihirdetett 3.B.205/2006/23. számú ítéletében ***a vádlott*** bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés büntetében állapította meg. A vádlottat ezért mint többszörös visszaesőt 5 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője téves minősítés miatt, valamint a kiszabott büntetés enyhítés érdekében fellebbezett. A védő minősítést sérelmező fellebbezése a Btk. 170. § (6) bekezdése szerinti gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétsége megállapítására irányult.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.142/2007/3-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan formában fenntartotta és a kiszabott fő-, valamint mellékbüntetés súlyosítását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezéseket a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész részt vett.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakkal egyezően szólalt fel, a védő a szűrés véletlenszerűségét, az ezzel ellentétes megállapítások megalapozatlanságát hangsúlyozta, a minősítés megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körűen felülbírálta. Felülbírlata során megállapította, hogy a megyei bíróság a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek maradéktalan megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügyet kellően felderítette, a szükséges bizonyítékokat perrendszerűen a tárgyalás anyagává tette. Részletesen meghallgatta a vádlottat és a sértettet, valamint az elsőfokú ítéletben megjelölt tanúkat. A tárgyalás elnapolása mellett új igazságügyi orvosszakértőt is rendelt ki, akit a folytatólagos tárgyaláson meghallgatott. Az elsőfokú tárgyaláson ismertette a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat.

A megyei bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok gondos mérlegelésével állapította meg a tényállást, mely az ügy megítélése szempontjából minden lényeges körülményt tartalmaz. A megyei bíróság a bizonyítékok tartalmának felidézése mellett részletesen számot adott azok mikénti értékeléséről is. Ennek körében a logika szabályait is kellően szem előtt tartva tette egyértelművé, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését és emellett a vádlottat menteni szándékozó sértetti vallomás valamennyi részletét sem, és ezen előadásokkal szemben miért látta egyértelműnek megállapíthatónak és egyben kétségtelenül bizonyítottanak, hogy a sértett sérüléseit a vádlott szándékos szűrással okozta. A vádlotti és sértetti előadásban meglévő egyes mozzanatok, ellentmondások összevetve egyes tanúk vallomása részleteivel, illetve az igazságügyi orvosszakértő által kifejtettekkel egyértelműen világítottak rá a vádlott védekezése tarthatatlanságára, illetve arra, hogy a sértett az eljárás későbbi szakában volt élettársát igyekezett menteni, ezért tett ránézve kedvezőbb tartalmú vallomást.

Összességében a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a megyei bíróság ítéletében rögzített tényállás mindenben megalapozott, és ebből következően a másodfokú bíróság határozata meghozatalakor is irányadó. A vádlott és védője tényállási megállapításokat vitató fellebbezése a másodfokú eljárásban a tényálláshoz kötöttség és a felülmérlegelési tilalom folytán nem vezethetett eredményre.

A megállapított tényállásból a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes. A megyei bíróság e körben is igényes indokolással támasztotta alá jogi álláspontját, a vonatkozó anyagi jogi szabályoknak és bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg, hogy a vádlott eshetőleg szándékkal életveszélyt okozó testi sértés büntetettét valósította meg.

Ez a jogi indokolás kiegészítésre nem szorul, és a vele szemben felhozott védői érvelés nem foghat helyt. A minősítést támadó védői fellebbezés nyilvánvalóan a vádlott védekezése szerinti ténymegállapításokat tételezi fel, amelyek kizártságára a Fővárosi Ítéltábla a korábbiakban már utalt. Ugyanakkor a tényállás szerinti szándékos szúrás mellett a gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés megállapítása szóba sem jöhet. Itt szükséges utalni arra, hogy a vádlott cselekménye minősítésekor elhatárolási problémaként elsődlegesen nem az enyhébb, hanem a súlyosabb minősítésű bűncselekménnyel összevetés jelentkezett. Ezt a megyei bíróság is észlelte és eljárásában megfelelően szem előtt tartotta. Már a tárgyalás megtartását megelőzően megállapította a vádtól eltérő minősítés lehetőségét, új igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki, akit a tárgyaláson is meghallgatott. Az e körben is teljes körű felderítést követően a 15. számú irányelv által meghatározott szempontokat a kellő mélységben vizsgálta, és a másodfokú bíróság számára is elfogadható módon rögzítette, hogy bár a tárgyi oldal elemeinek vizsgálata során több tényező is az emberölés büntette kísérletének megállapításának irányába mutat, a vádlott ölési szándékára a szűkös bizonyítékkör és a sértési mechanizmus egyértelmű rögzíthetőségének hiányában nem lehet következtetést vonni.

A büntetés kiszabását felülbírálv a Fővárosi Ítéltábla a vádlott többszörös visszaesői minőségét megalapozó eseteken túli büntetettségen belül arra is figyelemmel volt, hogy a vádlott számos esetben volt már büntetve erőszakos bűncselekmények elkövetése miatt. Összességében a megyei bíróság a súlyuknak megfelelően értékelte a bűnösségi körülményeket és a vádlottal szemben megfelelő súlyú fő- és mellékbüntetést szabott ki. Kétségtelen, hogy a cselekmény az emberölés büntette kísérletéhez közeli, viszont az sem hagyható figyelmen kívül, hogy lényegében maradandó következmények nélkül gyógyult. Ilyen körülmények között - a sértetti megbocsátást is alapul véve - a kiszabott büntetés lényeges súlyosítása nem szükséges, ugyanakkor a védelem által indítványozott enyhítés szóba sem kerülhet.

Mivel a megyei bíróság ítéletének további rendelkezései is maradéktalanul törvényesek a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a jogerős elbírálásig folytatólagosan előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 99. § (1) bekezdésén, míg a kirendelt védő közreműködésével a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség

megfizetésére kötelezés a Be. 381. § (1) bekezdésén és a Be. 338. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2008. év április hó 8. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Nógrád Megyei Bíróság 3.B.205/2006/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.223/2007/9. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év április hó 8. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő

